

Celem projektu jest analiza mitów politycznych prezentowanych w kinie północnokoreańskim. Film odgrywa centralną rolę w życiu kulturalnym Korei Północnej i do dziś jest środkiem artystycznego wyrazu, który jest preferowany przez reżim. Projekt szczególną uwagę obejmuje postacie i motywy niebędące, jak do tej pory przedmiotem badawczym, ani w literaturze angielskiej, ani koreańskiej. Szczególną uwagę poświęcam w nim kultowi członków rodziny Kim Ir Sena, jego żonie Kim Chŏng-suk, jego bratu Kim Ch'ŏl-chu i jego ojcu Kim Hyŏng-jik-owi. Wstępne badania wskazują, że postacie te zostały podane idealizacji, która nadaje im cech boskich. Innym, posiadającym ponadnaturalne cechy elementem pejzażu mitycznego w kinie Korei Północnej jest wulkan Pektu, który od lat osiemdziesiątych jest przedstawiany już nie tylko, jako symbol narodu, ale spersonifikowany agens i wyrocznia, zdolna nawet do mordowania wrogów ojczyzny. Te, jak i wcześniejsze badania zamierzam przedstawić w całości w monografii poświęconej mitotwórczym właściwościom kina Korei Północnej.

W badaniach nad Koreą Północną w ostatnich dekadach powstało szereg prac, przedstawiających teoretyczne wyjaśnienie systemu, wskazujących na jedną dominującą w nim ideologię. Nie zgadzam się z najbardziej popularnymi strategiami odczytywania Korei Północnej, która nie tylko w Polsce, ale również na świecie, najczęściej postrzegana jest poprzez pryzmat stalinizmu, ideologii dżucze, konfucjanizmu czy orientalnej monarchii. Moje badania wykazują, że ideologia Korei Północnej nie jest spójna, przechodziła różne zmiany w zależności od okresu i nie brak w niej sprzeczności. Zwłaszcza po upadku Związku Radzieckiego można zauważyć szereg intrygujących zwrotów w propagandzie tego kraju, które dobitnie świadczą o poszukiwaniu własnej tożsamości w ciągle zmieniającej się rzeczywistości politycznej. Z religioznawczego punktu widzenia, zwraca uwagę coraz większa rola elementów ponadnaturalnych.

Północnokoreański kult jednostki był już nazwany „absurdalnym”, „szalonym” lub „pseudoreligijnym”. Tego typu narracje nie dostrzegają jednak powagi zjawiska. Rozbudowany aparat represji nie jest wystarczającym wyjaśnieniem ciągłości i powszechności ideologii Korei Północnej, która pozostaje wciąż aktualna nawet dla tych, którzy opuścili kraj. Nawet najbardziej brutalna władza potrzebuje mitów, które dadzą jej legitymizację. Wbrew obiegowej opinii argumentuje, że sakralizacja Kim Ir Sena pomogła państwu stworzyć system symboliczny o wysokim ładunku emocjonalnym i przyswajalności, który przyczynił i przyczynia się do jednoczenia społeczeństwa, zwłaszcza w okresie niestabilności. Metody opracowane przez kognitywistykę religii mogą pomóc nam zrozumieć, dlaczego mitologia Korei Północnej jest ważną częścią strategii przetrwania reżimu. Według ojców dziedziny, takich jak Justin Barrett, sprzeczne z intuicją obrazy mają pochodzenie ewolucyjne, posiadają zalety transmisyjne i są łatwo adoptowane na poziomie kulturowym.

W przypadku KRLD w ostatnich latach dominuje optymistyczna perspektywa marginalizacji bądź trywializowania kwestii ideologicznych na rzecz ekonomii. W bagatelizowaniu wewnętrznych narracji upatruję jedną z przyczyn całkowitej porażki obecnej polityki „rozbrojenia Korei Północnej”. Pomimo przemian gospodarczych i społecznych pozycja lidera i dominacja ideologii państwowej w Korei Północnej wydają się nienaruszone. To zmusza do pytań: czy rozumiemy ten reżim i jego motywy? Dlaczego północnokoreański rząd wciąż generuje wystarczające poparcie do utrzymania władzy? Czy wiemy, co składa się na światopogląd w Korei Północnej? Czego uczy się jej mieszkańców? W mojej pracy naukowej próbuję rekonstruować odpowiedzi na te pytania i światopogląd budowany przez instytucje państwowe w KRLD.